

## **A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság**

*Kfv.VI.35.734/2012/4.szám*

*A Kúria a által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó -és Vámhivatal Észak-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága alperes elleni adóügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Miskolci Törvényszék 2011. június 20. napján kelt 14.K.20.586/2012/4. számú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 5. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi*

### **Í t é l e t e t**

*A Kúria a Miskolci Törvényszék 14.K.20.586/2012/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.*

*Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000 /húszezer/ forint felülvizsgálati perköltséget.*

*Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 50.000 /ötvenezer/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.*

*Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.*

### **I n d o k o l á s :**

*A felperes 2009. november hónapban 350 munkavállalója részére személyenként 21.450 forint, összesen 7.507.500 forint értékű ajándékutalványt juttatott, a szakképzési hozzájárulás fizetési kötelezettsége alapjának meghatározásakor ezt az összeget nem vette figyelembe. Az átadás tényét ésösszepszerűségét a felperesi ügyvezető az ellenőrzés során, 2011. július 5. napján kelt nyilatkozatában elismerte. A jegyzőkönyvre tett észrevétele mellékleteként a felperes csatolta ügyvezetője 2011. július 29-én kelt nyilatkozatát, mely szerint az ajándékutalványok 3x 7.150 forint, összesen 21.400 forint összegben kerültek számfejtésre természetbeni juttatásként, az utalványokat a munkavállalók és a velük közös háztartásban élő közeli hozzátartozóik kapták. Az elsőfokú adóhatóság határozatában a munkavállalók részére kifizetett teljes összeget adóköteles természetbeni juttatásnak*

minősítette és a szakképzési hozzájárulás alapjául a személyi jövedelemadóval növelt 11.561.550 forintot vette figyelembe, mely után a felperes terhére szakképzési hozzájárulás adónemben 170.000 forint adókülönbözetet állapított meg.

Az alperes a 2012. január 9-én kelt . számú határozatával az elsőfokú határozatot megváltoztatta, az adóhiánynak minősülő adókülönbözet összegét 116.000 forintra szállította le, kötelezte a felperest ezen összeg, valamint 35.000 forint adóbírság és 16.000 forint késedelmi pótlék megfizetésére. Megállapította, hogy az elsőfokú adóhatóság a személyi jövedelemadóról kiadott 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban Szja. tv.) 69.§ (1), (2) és (4) bekezdése, valamint 1. számú melléklet 8.19. a) pontja alkalmazásával helytállóan járt el, amikor az ajándékutalvány teljes összegét nem fogadta el adómentes természetbeni juttatásnak. Ugyanakkor helytálló a fellebbezésben megjelölt azon felperesi álláspont, miszerint csak az adómentes rész fölötti összeg adóköteles, így az adóköteles rész munkavállalónként 14.300 forint, összesen 5.005.000 forint. Amennyiben az adózó egyszer juttat dolgozói részére 21.450 forintos ajándékutalványt, az nem teljes egészében, hanem csak a 7150 forintos rész erejéig tekinthető az Szja. tv. szerinti adómentes csekély értékű ajándéknak.

A felperes keresetében elsődlegesen az alperesi határozat megváltoztatásával az adóhiány és járulékai törlését másodlagosan az alperesi határozatnak az elsőfokú határozatra kiterjedő hatályon kívül helyezését kérte.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletében a keresetet elutasította. Rögzítette, hogy a döntés meghozatalakor az Szja. tv. 1. számú mellékletének 8.19. a) pontjának értelmezéséből kell kiindulni melyből megállapítható, hogy a természetbeni juttatás mértéke alkalmanként meghaladhatja a havi minimálbér 10%-át, azonban adómentesnek csak a természetbeni juttatásnak a havi minimálbér 10%-át meg nem haladó része tekinthető. Téves azon felperesi jogértelmezés, hogy 3x 7.150 forint összevontan, egy számfejtéssel, teljes mértékben adómentesen kifizethető. A csatolt ajándékutalvány nyilvántartás, a munkavállalók hó végi fizetési jegyzéke, a felperes ügyvezetőjének nyilatkozata alapján egyértelműen megállapítható, hogy a társaság egy alkalommal fizetett ki természetbeni juttatást munkavállalóinak, melyből csak a havi minimálbér 10%-át meg nem haladó rész, azaz 7.150 forint volt adómentes természetbeni juttatásnak tekinthető, az azt meghaladó rész adóköteles természetbeni juttatás. Az adóhatóság tényállás-tisztázási kötelezettségének eleget tett, a 2011. július 29-én kelt kiegészítő nyilatkozat alapjaiban nem változtatta meg a 2011. július 5-én tett nyilatkozatot.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet annak hatályon kívül helyezése és a keresetnek való helytadás iránt. Előadta, hogy az adott munkavállaló a fizetési

jegyzéken szereplő tételek átvételét aláírásával igazolta annak ellenére, hogy a munkavállalók a 21.450 forint összértéken belül csak 7.150 forint ajándékutalványnak a címzettjei. A további 2x 7.150 forint a munkavállalóval közös háztartásban élő 2 fő közeli hozzátartozót illeti meg. Ennek értelmében 1 fő csak 7.150 forint adómentes ajándékutalványt kapott, így a természetbeni juttatás az Szja. tv. 1. számú mellékletének 8.19. a) pontjában foglaltak szerint adómentes. A társaság a költség terhére elszámolt bérjellegű juttatásokat kizárólag a munkavállalók fizetési jegyzékén tudta jogszerűen dokumentálni, azokat csak a vele munkaviszonyban álló munkavállalójának nevére számfejthette és adhatta át. Az eljáró adóhatóságok és a törvényszék az írásban benyújtott bizonyítékokat, különösen a 2011. július 29-én kelt kiegészítő nyilatkozatot nem vette figyelembe.

Az alperes ellenkérelmében az ítélet hatályában fenntartását kérte. A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

A Kúria a Pp. 270.§ (2) bekezdése és a 272.§ (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelem elbírálása során kötve van az abban megjelölt jogszabálysértésekhez, azokon nem terjeszkedhet túl. A Pp.275.§ (1) bekezdésére figyelemmel a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján dönt. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének, további bizonyítás felvételének nincs helye.

Az elsőfokú bíróság értékelte a közigazgatási eljárás teljes anyagát, a felek perbeli nyilatkozatait, beadványait, ily módon a bizonyítékokat a Pp.206.§ (1) bekezdésére figyelemmel a maguk összességében értékelte és meggyőződése szerint helyesen állapította meg, hogy a kereset nem alapos. Jogszabálysértést a tényállás iratellenessége, a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaitól ellentétes mérlegelése alapozhat meg, ilyen jogsértést azonban a felülvizsgálati bíróság nem állapított meg.

Az Szja. tv. 1. számú melléklet 8.19. a) pontja értelmében a természetbeni juttatások közül adómentes a munkáltató által a munkavállalójának, a vele közös háztartásban élő közeli hozzátartozójának legfeljebb évi három alkalommal adott termék, szolgáltatás, illetve az ezekre szóló utalvány értékéből alkalmanként az adóév első napján érvényes havi minimálbér 10%-át meg nem haladó rész.

Helyesen mutatott rá a jogerős ítélet, hogy a felperes egy alkalommal fizetett ki természetbeni juttatást, még pedig a munkavállalóinak 21.450 forintos összegben. Ebből csak 7.150 forint tekinthető adómentesnek, az ezt meghaladó rész adóköteles. Egyetért a felülvizsgálati bíróság azzal is, hogy a 2011. július 29-én kelt kiegészítő nyilatkozat alapjaiban nem változtatta meg a korábbi,

2011. július 5-én tett nyilatkozatban foglaltakat. A felperes ugyan-úgy nem tudta bizonyítani, hogy az ajándékutalványok 2/3-a munkavállalói közeli hozzátartozói felé kerültek kifizetésre, mint azt, hogy a juttatás 3 részre bontva történt.

A Kúria osztja azon alperesi álláspontot, hogy a felperesnek lehetősége lett volna az előadása szerinti kifizetés szabályszerű dokumentálására, ezt azonban nem tette meg.

A fentiekre tekintettel a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben hivatott okokból nem jogszabálysértő, ezért a Kúria azt a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapulvételével hatályában fenntartotta.

A perköltség viseléséről szóló rendelkezések a Pp.270.§ (1) bekezdése alapján alkalmazandó, 78.§ (1) bekezdésén és a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 13.§ (2) bekezdésén alapulnak.

Budapest, 2013. november 12.

Dr. Sperka Kálmán s.k. tanácselnök, Dr. Sugár Tamás s.k. előadó bíró, Dr. Buzinkay Zoltán s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

írnok